

Beste lezer

Dit is niet alleen het laatste nummer van de 29ste jaargang van *Communicatie* dat u in uw handen houdt, het is tevens het laatste nummer van het tijdschrift.

Dat het tijdschrift net niet zijn 30ste jaargang haalt, is niet, zoals men zou kunnen denken, te wijten aan een te klein abonnementenbestand en daarmee gepaard gaande financiële moeilijkheden. In het licht van het feit dat een wetenschappelijk tijdschrift nu eenmaal niet veel lezers aantrekt, deed *Communicatie* het niet eens zo slecht en voor de rest ligt het voor de hand dat het uitgeven van een dergelijk tijdschrift een financiële inspanning vraagt.

Wat de redactie heeft doen besluiten met *Communicatie* te stoppen, is het feit dat naargelang de jaren vorderden er steeds minder manuscripten voor publicatie werden aangeboden. Gedurende al de jaren dat de redactie met een dubbel-blinde beoordelingsprocedure heeft gewerkt, heeft ze getracht artikels te publiceren die aan bepaalde kwaliteitsnormen beantwoordden. Ze hoopt dat ze hierin tot en met dit laatste nummer is geslaagd. Het voortdurend verminderen van het aanbod van manuscripten doet de redactie echter vrezen dat ze in de toekomst deze kwaliteit moeilijker of wellicht helemaal niet meer zal kunnen garanderen. Dit zou tevens impliceren dat ze zou moeten afstappen van de dubbel-blinde beoordeling - een systeem dat nochtans noodzakelijk is om te kunnen meetellen op academisch niveau. Het is in het licht van deze evolutie dat de redactie haar beslissing heeft genomen.

Het is hier niet de plaats om uitgebreid in te gaan op de redenen van dit verminderende aanbod van manuscripten. Een van de redenen is alleszins de huidige mentaliteit aan onze universiteiten. Deze maakt dat velen hun artikels direct in het Engels aanbieden aan een internationaal tijdschrift. Dit is geen goede zaak, onder meer niet voor het Nederlands. Wanneer een taal niet meer wordt gebruikt voor de wetenschapsbeoefening, verliest ze een van haar belangrijkste toepassingsdomeinen, wat zich onvermijdelijk laat voelen in een verarming en in een ernstig prestigeverlies.

De redactie wil deze zwanenzang afsluiten met een woord van dank aan allen die op een of andere manier gedurende de afgelopen 29 jaar een bijdrage hebben geleverd tot dit tijdschrift. De lezers en de auteurs in de eerste plaats, het was de functie van het tijdschrift hen bij elkaar te brengen. Alle vroegere hoofdredacteurs met hun redacties, omdat ze er steeds opnieuw in geloofd hebben en steeds opnieuw bereid waren er een deel van hun tijd en energie in te steken. Garant-Uitgevers voor de goede diensten tijdens de laatste jaren. Een laatste, speciale, dank dient te gaan naar diegenen die gedurende al die jaren het redactiesecretariaat hebben verzorgd en zonder wie er geen letter zou zijn gepubliceerd.

Luc Van Poecke
Hoofdredacteur